

บทที่ 3

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องแนวโน้มการจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษาของประเทศไทยในช่วง พ.ศ. 2526 ถึง 2536 เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย โดยใช้เทคนิคเคสฟายซึ่งสามารถรวบรวมความคิดเห็นที่สอดคล้องกันของผู้เชี่ยวชาญและคาดคะเนแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้เป็นอย่างดี

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษาเทคนิคเคสฟายพบว่าถ้ามีผู้เชี่ยวชาญตั้งแต่ 17 คนขึ้นไปแล้วจะทำให้ความคลาดเคลื่อนมีน้อยและอัตราความคลาดเคลื่อนที่ลดลงจะอยู่ในระดับต่ำ (Thomas T. Mac Millian) อ้างจาก เกษม บุญออน 2522 : 26-28) ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกผู้เชี่ยวชาญโดยวิธีการแนะนำอ้างอิงแบบลูกโซ่ (Snowball Sample) โดยคาดว่าควรได้ผู้เชี่ยวชาญเป็นกลุ่มตัวอย่างตลอดการวิจัย ไม่น่ากว่า 17 คน

๐.๕๒๖๖๖๖
๑๐ (๑๑ ๒๒)
26-28

ขั้นตอนในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ทำการคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษา โดยกำหนดเกณฑ์ดังนี้

1.1 เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีตำแหน่งหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรงหรือสนใจศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษาอย่างน้อย 5 ปี

1.2 เป็นผู้มีประสบการณ์เกี่ยวข้องในการบริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาอย่างน้อย 5 ปี

จากเกณฑ์ในการพิจารณาคั่งกล่าว ผู้วิจัยได้ขอคำแนะนำจากศาสตราจารย์ ดร. กอ สวัสดิ์พานิชย์ และได้คัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิทางการจัดการศึกษาเอกชนสาย อาชีวศึกษา จำนวน 6 คน (คั่งรายชื่อในภาคผนวก ง.)

2. ให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับการคัดเลือกในข้อ 1 เป็นผู้เสนอรายชื่อผู้เชี่ยวชาญคนละ 6 รายชื่อตามเกณฑ์ในข้อ 1 ได้ทั้งสิ้นจำนวน 36 รายชื่อ หรือ 29 คน คั่งที่แสดงในตารางที่ 4 โดยมีผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับการเสนอชื่อซ้ำตั้งแต่ ความถี่ 2 ขึ้นไป จำนวน 6 คน และปรากฏว่ามีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในข้อ 1 ได้รับการเสนอด้วย 4 คน คั่งนี้

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับการเสนอชื่อในข้อ 1

ความถี่ของรายชื่อที่ได้รับการเสนอซ้ำ	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ
3 ขึ้นไป	1
2	5
1	23
รวม	29

ศูนย์วิจัยทรัพยากรบุคคล
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. ให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญในข้อ 2 ซึ่งมีได้เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในข้อ 1 จำนวน 25 คน เป็นผู้เสนอรายชื่ออีกคนละ 6 รายชื่อ ได้ทั้งสิ้น 150 รายชื่อ หรือ 39 คน ดังที่แสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับการเสนอชื่อในข้อที่ 2

ความถี่ของรายชื่อที่ได้รับการเสนอเข้า	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ
14-16	1
11-13	3
8-10	2
5-7	4
2-4	11
1	18
รวม	39

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. นับความถี่ของชื่อทั้งหมดในข้อ 2 จำนวน 36 รายชื่อ และข้อ 3 จำนวน 150 รายชื่อ รวมทั้งสิ้น 186 รายชื่อ หรือ 43 คน ดังที่แสดงในตารางที่ 6 ปรากฏว่ามีจำนวนผู้ถูกเสนอรายชื่อทั้งสิ้น 31 คน และนำมาคัดเลือกผู้ที่ถูกเสนอชื่อด้วยความถี่ 2 ขึ้นไป ปรากฏว่าได้ผู้เชี่ยวชาญทั้งสิ้น 25 คน แต่ถึงแก่กรรมก่อนเก็บข้อมูล 1 คน เหลือผู้เชี่ยวชาญทั้งสิ้น 24 คน

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับการเสนอชื่อในข้อ 2 และ 3

ความถี่ของรายชื่อที่ได้รับการเสนอชื่อ	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ
16 ขึ้นไป	1
14-16	2
11-13	2
8-10	3
5-7	9
2-4	8
1	18
รวม	43

5. ใหญ่เชี่ยวชาญในข้อ 4 ซึ่งมีรายชื่อซึ่งได้รับการเสนอด้วยความคิดเห็นครั้งแรกของจำนวนผู้เสนอรายชื่อทั้งหมด 31 คน หรือได้แก่ผู้ที่รายชื่อมีความดี 16 ขึ้นไปเป็นผู้ตรวจซ้ำอีกครั้งถึงคุณสมบัติของผู้ถูกเสนอชื่อทั้ง 24 คน ในข้อ 4 ปรากฏว่าเป็นไปตามเกณฑ์ในข้อ 1 ทุกคน ดังจะเห็นได้จากหน่วยงานและวุฒิของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญดังแสดงในตารางที่ 7 และที่ 8

ตารางที่ 7 แสดงหน่วยงานของผู้เชี่ยวชาญ

หน่วยงาน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ
สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน	3
กระทรวงศึกษาธิการ	
กรมอาชีวศึกษา	3
สำนักงานปลัดกระทรวง	1
ทบวงมหาวิทยาลัย	
สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้า	2
โรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา	
ผู้บริหารโรงเรียน	16
รวม	25

ตารางที่ 8 แสดงวุฒิการศึกษาของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

วุฒิ	สาขา	จำนวน
ประกาศนียบัตร	การศึกษา	1
	วิชาชีพ	2
ปริญญาตรี	พาณิชยศาสตร์	1
	วิศวกรรมศาสตร์	3
	การศึกษา	3
	รัฐศาสตร์	1
ปริญญาโท	นิติศาสตร์	1
	วิศวกรรมศาสตร์	1
	การศึกษา	6
ปริญญาเอก	บัญชี	1
	วิศวกรรมศาสตร์	1
	การศึกษา	4
รวม		25

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นเครื่องมือวิจัยตามเทคนิคเคลฟาย ประกอบด้วยแบบถามผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 รอบ โดยรอบที่ 1 เป็นแบบถามปลายเปิดเพื่อให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาอุปสรรคของการจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษา ในช่วง พ.ศ. 2526 ถึง พ.ศ. 2536 หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำคำตอบจากแบบถามรอบที่ 1 ประกอบกับศึกษาเพิ่มเติมจากเอกสารอื่น ๆ เช่น วารสารการศึกษาแห่งชาติ วารสารการศึกษาเอกชน และวิทยานิพนธ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น นำเนื้อหามาจัดลำดับและตัดความซ้ำซ้อนของข้อความและสร้างเป็นแบบถามรอบที่ 2 ซึ่งเป็นมาตราประเมินค่า 6 สเกล และผู้วิจัยได้ให้นำหนักความสำคัญของแต่ละข้อความ หลังจากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์และเสนอค่าสถิติของข้อความต่าง ๆ และส่งกลับไปเป็นรอบที่ 3 เพื่อให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาทบทวนหรือเปลี่ยนแปลงคำตอบที่ไม่ได้อยู่ในขอบเขตของพิสัยควอไทล์

โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

ขั้นที่ 1 การศึกษานำ

เพื่อกำหนดขอบเขตในการสร้างแบบถาม ผู้วิจัยได้ไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษาจำนวน 4 ท่าน (รายชื่ออยู่ในภาคผนวก ก) อย่างไม่เป็นทางการ เพื่อให้ได้หัวข้อที่ควรศึกษาเกี่ยวกับแนวโน้มของสภาพและปัญหาอุปสรรคของการจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษา ในช่วงปี พ.ศ. 2526-2536

ขั้นที่ 2

รวบรวมสิ่งพิมพ์และเอกสาร เกี่ยวกับการจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษาเพิ่มเติมเพื่อให้ได้หัวข้อและเนื้อเรื่องที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 3

รวบรวมข้อสัมภาษณ์และเอกสารต่าง ๆ มาสร้างขอบเขตของเนื้อเรื่อง ที่เกี่ยวกับแนวโน้มการจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษาของ

ประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2526 - 2536 และปรับปรุงแก้ไขโดยให้ผู้เชี่ยวชาญ
ทางด้านการจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษาเป็นผู้พิจารณาและกำหนดเป็นกรอบ
ดังนี้ คือ

1. ความต้องการแรงงาน
  - 1.1 ความต้องการแรงงานในประเทศไทย
  - 1.2 แรงงานกับการพัฒนาประเทศไทย
  - 1.3 ความต้องการแรงงานไทยในต่างประเทศ
  - 1.4 สาขาวิชาชีพและระดับการศึกษาที่ต้องการในตลาดแรงงาน
ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ
2. ทิศทางการจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษาของรัฐบาล
  - 2.1 แผนดำเนินงานของรัฐบาลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเอกชน
สายอาชีวศึกษา
  - 2.2 บทบาทของเอกชนในการจัดอาชีวศึกษา
  - 2.3 การขยายการจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษา
3. สถานภาพของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
  - 3.1 การลงทุนของผู้บริหาร
  - 3.2 การช่วยเหลือจากรัฐบาลและเอกชนด้านการเงิน
  - 3.3 การเลิกดมกิจการของโรงเรียน
  - 3.4 การจัดตั้งโรงเรียนเพิ่มขึ้น
  - 3.5 ความคล่องตัวในการดำเนินการ
  - 3.6 บทบาทของโรงเรียนต่อชุมชน
4. สถานภาพและแผนดำเนินการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
เอกชน (สช.)
  - 4.1 ภาระที่รับผิดชอบและอัตรากำลัง
  - 4.2 โครงการดำเนินการที่สำคัญ

5. สถานภาพของครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

- 5.1 คุณภาพของครู
- 5.2 ความมั่นคงของครู
- 5.3 วุฒิของครูและการศึกษาต่อ
- 5.4 การพัฒนาบุคลากร
- 5.5 สวัสดิการครู
- 5.6 ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน
- 5.7 การฝึกอบรมครูประจำการ

6. การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

- 6.1 ปรัชญาอาชีวศึกษา
- 6.2 การพัฒนาหลักสูตร
- 6.3 เทคนิคการสอน
- 6.4 การวัดและประเมินผล

7. คุณภาพของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

- 7.1 คุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษาที่ตลาดแรงงานต้องการ
- 7.2 กิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักเรียน
- 7.3 การวางแผนและการศึกษาต่อ
- 7.4 ปัญหาการทะเลาะวิวาทและความประพฤติของนักเรียน

ชั้นที่ 4 นำขอบเขตของเนื้อเรื่องดังกล่าวมาคัดแปลงเป็นแบบถามปลายเปิด เพื่อให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวโน้มของสภาพและปัญหาอุปสรรคของการจัดการศึกษา เอกชนสายอาชีวศึกษาที่จะเกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2526 ถึง พ.ศ. 2536 ตามหัวข้อในกรอบดังกล่าว

ชั้นที่ 5 นำคำตอบจากแบบถามรอบที่ 1 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมาเรียบเรียงตามเนื้อเรื่องและตัดความซ้ำซ้อนของข้อความรวมทั้งได้ศึกษาเพิ่มเติม

จากเอกสารต่าง ๆ เพื่อนำมาเพิ่มเติมรายละเอียดและปรับปรุงให้เป็นคำถาม สำหรับแบบถามรอบที่ 2 ซึ่งเป็นมาตรฐานประเมินค่า 6 สเกล และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ให้นำหนักความสำคัญของแต่ละข้อความที่คิดว่าจะเป็นไปได้ในช่วงปี พ.ศ. 2526 ถึง 2536 โดยได้กำหนดน้ำหนักคะแนน ดังนี้

- 1 หมายถึง เป็นไปได้น้อยที่สุด หรือ เป็นไปไม่ได้
- 2 หมายถึง เป็นไปได้น้อยมาก
- 3 หมายถึง เป็นไปได้น้อย
- 4 หมายถึง เป็นไปได้พอควร
- 5 หมายถึง เป็นไปได้มาก
- 6 หมายถึง เป็นไปได้มากที่สุด

และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญให้นำหนักความสำคัญของแต่ละข้อความที่คิดว่า จะเป็นไปได้ในช่วงปี พ.ศ. 2526 ถึง 2536

ขั้นที่ 7 นำแบบถามรอบที่ 2 ที่ได้พิมพ์ค่าตำแหน่งของมัธยฐานและ พิสัยระหว่างควอไทล์รวมทั้งตำแหน่งที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนตอบกลับไปให้กลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญตอบอีกครั้งหนึ่งเป็นรอบที่ 3 โดยให้พิจารณาทบทวนหรือเปลี่ยนแปลง คำตอบที่ไม่ได้อยู่ในพิสัยควอไทล์

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยได้ขอจดหมายนำจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนเพื่อขอความร่วมมือในการวิจัย โดยแจ้งวัตถุประสงค์และ รายละเอียดของการวิจัยพร้อมทั้งขอทราบความสมัครใจในการตอบแบบถามตาม เทคนิคเคลฟายจากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 24 คน ปรากฏว่ามีผู้เชี่ยวชาญยินดีตอบ แบบถามทั้งสิ้น 23 คน (รายชื่ออยู่ในภาคผนวก ง.)

3.2 นำแบบถามปลายเปิดไปให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ แนวโน้มของสภาพและปัญหาอุปสรรคความหัวข้อในขอบเขตของเนื้อเรื่องที่ผู้วิจัย สร้างขึ้น

ผู้วิจัยรวบรวมแบบถามกลับมาได้ทั้งสิ้น 23 ฉบับ ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมคำถามรอบนี้ 44 วัน (ระหว่างวันที่ 14 มิถุนายน 2526 ถึง วันที่ 28 กรกฎาคม 2526)

3.3 นำแบบถามที่เป็นมาตราประเมินค่า 6 สเกล ไปให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญได้ให้อันดับความสำคัญของแต่ละข้อความที่คิดว่าจะเป็นไปได้หรือไม่ ในปี พ.ศ. 2526 ถึง พ.ศ. 2536 เป็นรอบที่ 1

ผู้วิจัยรวบรวมแบบถามกลับมาได้ทั้งสิ้น 23 ฉบับ ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมคำถามรอบนี้ 59 วัน (ระหว่างวันที่ 22 สิงหาคม 2526 ถึงวันที่ 21 ตุลาคม 2526)

3.4 นำแบบถามที่เป็นมาตราประเมินค่า 6 สเกล ที่เพิ่มตำแหน่งของมัชยฐาน พิสัยระหว่างควอไทล์รวมทั้งตำแหน่งที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนตอบ เพื่อให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาเปลี่ยนแปลงคำตอบที่อยู่นอกขอบเขตพิสัยควอไทล์และให้เหตุผลในข้อความที่ยังคงยืนยันคำตอบที่อยู่นอกพิสัยควอไทล์ เป็นรอบที่ 2

ผู้วิจัยรวบรวมแบบถามกลับมาได้ทั้งสิ้น 23 ฉบับ ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมคำถามรอบนี้ 45 วัน (ระหว่างวันที่ 23 พฤศจิกายน 2526 ถึงวันที่ 8 มกราคม 2526)

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำคำตอบที่เป็นอันดับคะแนนจากแบบถามรอบที่ 3 มาคำนวณหาค่ามัชยฐานและค่าระหว่างควอไทล์ที่ 3 และควอไทล์ที่ 1 ของแต่ละข้อความ โดยมีสูตรคำนวณและการแปลผล ดังต่อไปนี้

4.1 มัชยฐาน (สุทธิชัย โง้วศิริ, 2515 : 46)

$$\text{มัชยฐาน} = L + c \left[\frac{\frac{n}{2} - \sum f}{f_m} \right]$$

- เมื่อ L คือ ชั้นค่ากลางที่แท้จริงของชั้นคะแนนที่มีช้อยฐานตกอยู่
- Σf คือ ผลบวกของความถี่ของชั้น ที่ต้องการคำนวณหาช้อยฐานลงไป หรือความถี่สะสมของชั้นต่ำกว่าชั้นที่ต้องการคำนวณช้อยฐาน
- f_m คือ ความถี่ของชั้นที่ต้องการคำนวณหาช้อยฐาน
- c คือ ค่าช่วงระหว่างชั้น
- n คือ จำนวนความถี่ทั้งหมด

การแปลผลค่าช้อยฐาน ค่าช้อยฐานที่ได้จากคำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
แปลความหมายตามเกณฑ์ ดังนี้

ค่าช้อยฐานตั้งแต่ 1.49 ลงมา หมายถึง ข้อความนั้นเป็นไปได้น้อยที่สุด

ค่าช้อยฐานอยู่ระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง ข้อความนั้นเป็นไปได้
น้อยมาก

ค่าช้อยฐานอยู่ระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง ข้อความนั้นเป็นไปได้น้อย

ค่าช้อยฐานอยู่ระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง ข้อความนั้นเป็นไปได้พอควร

ค่าช้อยฐานอยู่ระหว่าง 4.50-5.49 หมายถึง ข้อความนั้นเป็นไปได้มาก

ค่าช้อยฐานตั้งแต่ 5.50 ขึ้นไป หมายถึง ข้อความนั้นเป็นไปได้
มากที่สุด

4.2 พิสัยระหว่างควอไทล์

พิสัยระหว่างควอไทล์ คือ ระยะจากควอไทล์ที่ 3 ถึงควอไทล์ที่ 1
ของคะแนนชุดหนึ่ง ๆ

$$\text{ควอไทล์ที่ 3} = L + c \left[\frac{\frac{3N}{4} - \Sigma f}{f_{Q_3}} \right]$$

- เมื่อ L คือ ชีคจ่ากกลางที่แท้จริงของชั้นคะแนนที่ควอไทล์ที่ 3 ตกอยู่
- Σf คือ ผลบวกของความถี่ของชั้นที่ต่องการคำนวณหาควอไทล์ที่ 3 ลงไป หรือความถี่สะสมของชั้นที่ต่องการคำนวณหาควอไทล์ที่ 3
- f_{Q_3} คือ ความถี่ของชั้นที่ต่องการคำนวณหาควอไทล์ที่ 3
- c คือ ค่าช่วงระหว่างชั้น
- n คือ จำนวนความถี่ทั้งหมด

$$\text{ควอไทล์ที่ 1} = L + c \left[\frac{\frac{N}{4} - \Sigma f}{f_{Q_1}} \right]$$

- เมื่อ L คือ ชีคจ่ากกลางที่แท้จริงของชั้นคะแนนที่ควอไทล์ที่ 1 ตกอยู่
- Σf คือ ผลบวกของความถี่ของชั้นที่ต่องการคำนวณหาควอไทล์ที่ 1 ลงไป หรือความถี่สะสมของชั้นต่ำกว่าชั้นที่ต่องการคำนวณหาควอไทล์ที่ 1
- f_{Q_1} คือ ความถี่ของชั้นที่ต่องการหาควอไทล์ที่ 1
- c คือ ค่าช่วงระหว่างชั้น
- n คือ จำนวนความถี่ทั้งหมด

การแปลผลค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ เนื่องจากส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์มีค่าเท่ากับ 1.50 จึงถือว่าค่าที่มากที่สุดที่จะเป็นไปไคของพิสัยระหว่างควอไทล์ที่ 3 และควอไทล์ที่ 1 มีค่าเท่ากับ 1.50 ดังนั้นพิสัยระหว่างควอไทล์ที่คำนวณไคของข้อความใดมีค่าตั้งแต่ 1.50 ลงมา แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นสอดคล้อง ถ้าพิสัยระหว่างควอไทล์ของข้อความใดมีค่ามากกว่า 1.50 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นไม่สอดคล้องกัน

4.3 ฐานนิยม

ฐานนิยมของแต่ละข้อความมีวิธีการคำนวณโดยหาความถี่ของระดับคะแนนจาก 1 ถึง 6 สำหรับแต่ละข้อความ ระดับคะแนนที่มีความถี่สูงสุดถือเป็นฐานนิยมของข้อความนั้น ในกรณีที่ความถี่สูงสุดของระดับคะแนนเท่ากันและระดับคะแนนนั้นอยู่ติดกัน ผู้วิจัยถือเอาค่ากลางระหว่างคะแนนทั้งสองนั้นเป็นฐานนิยมของข้อความนั้น

สำหรับกรณีที่ความถี่สูงสุดของคะแนนเท่ากัน แต่ระดับคะแนนไม่ได้อยู่ติดกัน ถือว่าระดับคะแนนทั้งสองเป็นฐานนิยมของข้อความนั้น

5. การแปลผล

ผู้วิจัยแปลผลแนวโน้มการจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษาของประเทศไทย ในปี พ.ศ.2526 ถึงปี พ.ศ.2536 โดยพิจารณาผลการวิเคราะห์ของแต่ละข้อความ ดังนี้ คือ

5.1 ข้อความที่มีค่าพิสัยควอไทล์ตั้งแต่ 1.50 ลงมา และมีค่ามัธยฐานกับฐานนิยมแตกต่างกันไม่เกิน 1 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญนั้นสอดคล้องกัน โดยผู้วิจัยได้เรียงลำดับข้อความที่มีค่ามัธยฐานมากที่สุดไปหาข้อความที่มีค่ามัธยฐานน้อยที่สุด ซึ่งเป็นการแสดงถึงข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า เป็นไปได้มากที่สุดไปหาข้อความที่ผู้เชี่ยวชาญ เห็นว่า เป็นไปได้น้อยที่สุด พร้อมแสดงค่าฐานนิยมในแต่ละข้อความด้วย

5.2 ข้อความที่มีค่าพิสัยควอไทล์มากกว่า 1.50 ขึ้นไปแสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นไม่สอดคล้องกัน